

مدیریت وجوه نقد؛ نگاهی دوباره

چکیده

سیاست‌های خزانه‌داری مؤسسات مالی، در چند دهه اخیر تغییرات اساسی یافته و مدیریت خزانه‌داری به تدریج مسؤولیت‌های بیشتری بر عهده گرفته است. این تحقیق در صدد است که فعالیت‌های مدیریت خزانه‌داری را مورد تجزیه و تحلیل قرارداده، وظایف اصلی خزانه‌دار را در تلفیق دو مفهوم مدیریت وجوه نقد پایه و مدیریت وجوه نقد پیشرفتی بیان نماید. لذا این تحقیق با نشان دادن اهمیت وظایف مدیریت خزانه‌داری بر این نکته تأکید می‌نماید که مفهوم مدیریت خزانه‌داری تنها در مدیریت وجوه نقد خلاصه نمی‌شود بلکه وظایف استراتژیکی همچون مدیریت مازاد و کمبود خزانه‌داری و مدیریت ریسک مالی را هم دربردارد.

این مقاله، چکیده نظرات ۶۴ نفر از مدیران و کارشناسان قسمت خزانه‌داری ۱۷ بانک را از جهت درک اهمیت و انتباطی با مدیریت وجوه نقد پایه با مدیریت وجوه نقد پیشرفتی ملاحظه ای را از نظر مدیریت خزانه‌داری بانک‌ها در ایران در مقایسه مدیریت وجوه نقد پایه و پیشرفتی نشان نمی‌دهد. این نتایج برای بانک‌های دولتی و خصوصی نیز تفاوت معنی‌داری نشان نمی‌دهد. با این حال مشاهده پاسخ‌های متناظر از جانب برخی از شرکت‌کنندگان اعتبار نتایج را به زیر سؤال می‌برد. لذا این تحقیق با نشان دادن اهمیت وظایف مدیریت خزانه‌داری بر این نکته تأکید می‌نماید که مفهوم مدیریت خزانه‌داری تنها در مدیریت وجوه نقد خلاصه نمی‌شود بلکه وظایف استراتژیکی همچون مدیریت مازاد و کمبود خزانه‌داری و مدیریت ریسک مالی را هم دربردارد. واژگان کلیدی: مدیریت خزانه‌داری - مدیریت نقدینگی - مدیریت وجوه نقد پایه - مدیریت وجوه نقد پیشرفتی

مقدمه:

نقدینگی و توانایی نقدماندن و داشتن دارایی‌هایی با قدرت نقدشوندگی بالا یکی از مسائل مهمی است که امروزه بانک‌ها با آن مواجه هستند. نقدینگی بانک اشاره به تأمین تعهدات بانک دارد آن هم هنگامی که سپرده‌گذاران بخواهند همزمان سپرده‌های خود را از بانک خارج نمایند و همین‌طور در مواردی که بانک بخواهد به تعهدات خود در قالب سایر بانک‌ها و مشتریان عمل کند.

۱- ادبیات موضوع

سیاست‌های خزانه‌داری سازمان‌ها، در چند دهه اخیر به طور اساسی تغییر کرده و مدیریت خزانه‌داری به تدریج مسؤولیت‌های بیشتری را بر عهده گرفته است. در دهه ۱۹۶۰، وظایف مرتبط با خزانه‌داری کاملاً در زمرة کارهای عادی خلاصه می‌شد. در دهه ۱۹۷۰، اولین عالم تغییرات مشهود با ظهور بحران مالی در محیط‌های اقتصادی جلوه پیدا کرد و به دنبال آن، استفاده از ابزارها و سیاست‌های مالی کوتاه‌مدت اضطراری و نیز اولین نشانه‌های بازارهای مالی نامنظم ظاهر گردید (فرناندر ۲۰۰۱).

در دهه هشتاد میلادی، با کنار گذاشته شدن امور صرفاً اجرایی و به کارگیری اموری مرتبط با مدیریت خزانه و مدیریت دیگر دارایی‌های نقدی، بخش‌های اقتصادی سازمان‌های بزرگ دست‌خوش تغییر شد. افزایش استقلال بخش‌های اقتصادی سازمان‌ها با توجه به امور مدیریتی در حالت کلی بدین شکل با آزادی عمل بیشتر نظام اقتصادی و ظهور ابزارهای اقتصادی جدید همزمان بود، که تا میانه‌های دهه هشتاد میلادی به سازمان‌ها فضای محدودی برای عمل می‌داد. تغییرات در مدیریت خزانه بخش‌های اقتصادی سازمان‌ها تا به امروز ادامه داشته است. مدیریت خزانه دیگر روشنی برای تأمین سریع نقدینگی نیست و از آن قدم فراتر گذاشته است.

مدیریت وجوه نقد را بسته به تعداد و انواع مسؤولیت‌های دربرگیرنده، از دو دیدگاه متفاوت می‌توان بررسی نمود؛ دیدگاه اول، مدیریت خزانه‌داری (یا مدیریت وجوه پایه) و دیگری مدیریت وجوه پیشرفتی به بیان دقیق‌تر می‌پاشد. مدیریت خزانه‌داری، در واقع، در سازمان‌ها، مدیریت وجوه را اداره می‌نماید و یکی از وظایف اصلی آن ایجاد نقطه مطلوب برای سطح نقدینگی است تا درنتیجه آن پرداخت‌ها به درستی انجام شود که این مسئله در عملکرد صحیح سازمان بسیار ضروری است. مفهوم دوم نه تنها شامل مدیریت خزانه‌داری است، بلکه همچنین وظایف دیگری همچون پیش‌بینی‌های خزانه‌داری، معاملات و برقراری ارتباطات با مؤسسات مالی و مدیریت ریسک مالی را نیز دربرمی‌گیرد. نمود این مفاهیم در سیستم بانکی ایران بدین ترتیب است که مدیریت وجوه پایه یا خزانه‌داری شامل تأمین نقدینگی روزانه شعب و صندوق‌های الکترونیکی، دریافت و پرداخت‌های روزانه و دیگر امور مالی کوتاه‌مدت بوده و مدیریت وجوه پیشرفتی یا مدیریت نقدینگی دلالت بر امور مالی بلندمدت از جمله سرمایه‌گذاری‌ها، مدیریت انواع ریسک... دارد.

۲- مدیریت وجوه نقد پایه

مدیریت نقدینگی پایه به مدیریت جمع‌آوری وجوه و پرداخت‌ها، کنترل نقدشوندگی در عملیات بانکی، پیش‌بینی‌های کوتاه‌مدت خزانه، مدیریت مانده حساب بانک در تاریخ سرسید و تنظیم قرارداد با سازمان‌های مالی اشاره دارد. مدیریت خزانه‌داری یا مدیریت نقدینگی پایه، توسعه تکنیک‌های اجرایی مساعد، برای یافتن سطوح بهینه اموال قبل تصرف که توسط سازمان‌ها نگهداری می‌شود را میسر می‌کند.

۳- مدیریت وجوه نقد پیشرفتی

مدیریت وجوه نقد پیشرفت، مشتمل بر مدیریت تأمین مالی کسری‌های خزانه، مدیریت وضعیت‌های حداکثر خزانه و مدیریت ریسک‌های مالی است. تمامی این مسؤولیت‌ها با یکدیگر تنبید و پیوند خورده‌اند و یک مدل کلی و جامع از مدیریت نقدینگی را مطرح می‌کنند که خطمشی اصلی آن سودآوری بالا و کاهش هزینه‌ها به منظور ارزش‌افزایی سازمان‌ها است. مدیریت وجوه پیشرفت نه تنها شامل ابزارهای مالی و تکنیک‌هایی برای مدیریت نقدینگی است، بلکه مستلزم داشتن یک فرهنگ یکپارچه صنفی و کامل است که به معنی «مجموعه‌ای از باورها» انتظارات و اصول اولیه‌ای است که توسط اعضاء و سازمان تدوین و تشریک می‌گردد. این باورها قوانینی برای ارتباطات ارائه می‌دهد (عرف‌ها - شیوه‌ها) که شکل قدرتمندی از ارتباطات شخصی و گروهی در سازمان است. (لنال، ۱۹۹۱).

۴- ساختار سازمانی، وظایف و نقش خزانه‌دار

مدیریت خزانه‌داری یکی از وظایف مهم در فرهنگ فعلی مدیریت نقدینگی است که به معنای تقبل یکسری از مسؤولیت‌هاست که در ارتباط با کنترل جریان پولی در سازمان‌ها و وضعیت نقدینگی آن‌ها می‌باشد و منجر به بهبود در عملکرد اداره خزانه‌داری و سایر ادارات مرتبط با امور پولی و نقدینگی می‌گردد. مدیریت نقدینگی کارآمد، مستلزم به کارگیری ابزار و تکنیک‌های مناسب و نیز توسعه و تداوم روابط بانکی موفق می‌باشد. از نقش‌های اصلی بانک ارائه خدماتی است که شامل انواع مختلف پرداخت اعتبار در حساب، تسهیلات اعتباری، مشاوره بانکی، سرمایه‌گذاری و غیره است. از دیدگاه سازمانی، ساختار قیمت‌گذاری بانک‌ها از اهمیت سیاری برخوردار است، هرچند از دید مشتریان بانک، عواملی به جز قیمت‌گذاری یعنی «عوامل کیفی» نیز قابل توجه هستند. تسه و دیگران ۱۹۹۸ ص ۲۸۴). اگر در پی آن باشیم که از یک سو امور مربوط به بخش خزانه‌داری سازمان‌ها را براساس فعالیت‌های اصلی آنها دسته‌بندی کنیم و از سوی دیگر فعالیت‌های اصلی در مدیریت وجوه نقد را با روشنی بیشتری بیان کنیم، فعالیت‌های انجام شده در حوزه مدیریت وجوه نقد پایه‌های نظری لازم برای انجام تحقیق ما را مشخص خواهد نمود. با این‌کار به مجموعه‌ای از فعالیت‌ها خواهیم رسید که از طریق آنها می‌توان سازمان‌هایی که بیشترین اهمیت را برای بخش خزانه‌داری قائل هستند، شناسایی نمود. اصلی‌ترین امری که مدیر خزانه‌داری بیشترین توجه خود را معطوف به آن می‌کند، بدون درنظر گرفتن نوع سازمان، «پیش‌بینی کوتاه‌مدت خزانه، حداقل به صورت ماهیانه» است. یکی از وظایف مهم خزانه‌دار یک سازمان، حداکثر بهره‌برداری از مازاد موقت موجودی خزانه است. خزانه‌داران معمولاً افراد متخصصی هستند که در زمینه بازار پول و اعتبار و مدیریت روابط بین مؤسسات مالی تبحر دارند. مفهوم خزانه‌داری از دیدگاه ایتالیا، ماسدا و سن‌خوزه (۲۰۰۴) مستلزم وظایف وظایف و نقش‌های ذیل است: نظارت بر نقدینگی و مدیریت وجوه نقد، مدیریت نیازهای مالی کوتاه‌مدت و مازاد نقدینگی، مدیریت ریسک مالی و مدیریت روابط با مؤسسات مالی.

۵- تجزیه و تحلیل نتایج تحقیق درباره وضعیت موجود در نظام بانکی

در سیستم بانکداری دنیا جهت ذخیره بخش وجه نقد نیازی به نگهداری بیش از ۵% را ندارند و سعی بر این است که منابع را به شکل نقد و بدون بازده تلف ننمایند. اما در بانک‌های کمتر توسعه یافته‌یا در حال توسعه ممکن است این میزان به ۲۰% هم برسد و چون تضمینی برای دریافت‌های احتمالی وجود ندارد پس ترجیحاً نزد بانک مرکزی سپرده‌گذاری می‌گردد که سهل‌الوصول تر و مطمئن‌تر است. طبقه‌بندی دیگری برای وجوه وجود دارد که براساس وجه نقد و سبد معاملاتی است که شامل سپرده نزد سایر بانک‌ها و نزد بانک مرکزی، بورس (سهام‌های سریع‌المعامله) و انواع اوراق بهادار می‌باشد. در دنیا در این بخش بیش از ۲۵% دارایی را وارد می‌نمایند در ایران این نسبت بسیار پائین است. هرچه این نسبت، پائین باشد قدرت نقدینگی و تضمین‌گیری ضعیفتر می‌شود. بانک‌ها مجاز به دراختیار‌غیرگذاشتند بیش از ۵۵% دارایی‌های شان نیستند. این استاندارد بانک جهانی است و بین بانک‌ها آمارگیری شده اگر بیش از این باشد مدیریت نقدینگی با خطر مواجه می‌شود. بانک‌ها تا ۱۰% می‌توانند اموال، اعم از منقول و غیرمنقول بخرند و ۱۰% باقی‌مانده را هم می‌توانند بصورت نقد یا در صندوق خود یا نزد بانک مرکزی و یا سایر موارد نگهداری کنند. بانک‌ها باید حدود از ۲۰% از منابع شان را از طریق اوراق بدھی تأمین مالی کنند مانند اوراق گواهی سپرده، اوراق مشارکت و سایر اوراق بدھی. متأسفانه سیستم بانکی در ایران هم به شکل سنتی اداره می‌شود که سوء‌مدیریت نقدینگی از اولین تبعات آن می‌باشد. در سیستم بانکی ایران بدین گونه عمل می‌شده است که بانک‌ها با توجه به نبودن فرصت‌های سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت با بازده مناسب، اقدام به نگهداری میزان زیادی از دارایی‌های خود بصورت اوراق مشارکت می‌نموده‌اند. خصوصیت باز اوراق مشارکت، دارایی سودزاپون و در عین حال قابلیت نقدشوندگی بالای آن است (با توجه به فرصت بانک از زمان اطلاع از مطالبات چکی سایر بانک‌ها تا تسویه حساب آن در اتاق پایپایی و همچنین فرصت یک هفتگه‌ای برای تسویه حساب سپرده قانونی). مدیریت ذخایر نقد تنها به مدیریت وجوه نقد مورد نیاز در شب طور روزانه و نقد نمودن روزانه اوراق مشارکت برای پاسخ‌گوئی به مطالبات مشخص منحصر شده بود. در سیستم خزانه‌داری سنتی، خزانه‌داری فقط پیش‌پاftاده نقدی است که جا دارد این جایگاه را به ارزش واقعی خود برسانیم. خزانه‌دار بانک نباید خود را معطوف به ۵% نقدینگی بانک کند بلکه باید به کلان وضعیت نقدینگی بانک نظر داشته باشد و به طور مشخص باید بخش ریال و ارز را در حیطه اختیارات اداره خزانه‌داری تجمعیت نموده و بصورت متمرکز داشته باشیم.

مدیریت نقدینگی یعنی اینکه بدانیم یا بتوانیم برآورد کنیم از یک روز تا یک سال آتی چه میزان منابع وارد خواهد شد تا بر اساس آن و با توجه به اهداف تعیین شده، مصارف، مشخص گردد. متأسفانه اکثر بانک‌ها بخصوص بانک‌های قدیمی‌تر و بزرگ قادر به تجمعیت اطلاعات، بصورت کاملاً مکانیزه و مدرن نمی‌باشند که خود عاملی برای لزوم وجود مدیریت سنتی مبتنی بر تجربه، توانایی‌های فردی و کمی‌شانس است. وظیفه اصلی و اساسی خزانه‌دار، استقاده بهینه از وجوه نقد جهت درآمدزایی بیشتر است. بدین معنی که خزانه‌دار حرفاًی از وضعیت موجود بازار تشخیص می‌دهد که منابع دراختیار (وجوه نقد) را صرف خرید اوراق مشارکت نماید یا در بازار بین بانکی تسهیلات ارائه نماید یا وارد فعالیت اقتصادی سوداوارتر دیگری گردد. البته با توجه به مقررات و محدودیت‌های اعمالی بانک مرکزی، عملًا بانک‌ها قدرت انتخاب چندانی ندارند که گاه به‌نظر می‌رسد این مقررات بسیار محدودکننده بوده و موجب نارضایتی بانک‌ها می‌شود. از جمله این محدودیت‌ها می‌توان به‌meno عیت بازارهای فارکس اشاره کرد که باعث اتلاف منابع بانکی در ساعت‌های تعطیلی است.

مدیریت نقدینگی از اهم اموری است که توسط بانک‌ها انجام می‌شود و انجام مناسب آن می‌تواند از احتمال وقوع مشکلات جدی بانک بکاهد. درواقع، باتوجه به اینکه کمبود نقدینگی در یک بانک می‌تواند پیامدهای گستردۀ سیستمی دربرداشته باشد، اهمیت نقدینگی برای هر بانک و رای هر موضوع دیگری است. از این‌رو، تجزیه و تحلیل نقدینگی نه فقط مدیریت بانک را ملزم می‌کند وضعیت نقدینگی بانک را بطور مستمر ارزیابی نماید بلکه باعث می‌شود تا مدیریت، به بررسی روش‌های تأمین نقدینگی و تحلیل سناریوهای مختلف پردازد. شاید بتوان گفت بانک مهمترین سازمان مالی است که نیازمند خزانه‌داری کارآست. نتایج بیانگر وجود اختلاف بین میزان اهمیت مدیریت وجود نقد پایه و مدیریت وجود نقد پیشرفته و عدم وجود اختلاف معنادار بین بانک‌های دولتی و غیر دولتی در مدیریت خزانه‌داری است. شایسته است نظام بانکی توجه خود را معطوف تغییر نگرش و توسعه وظایف جاری خزانه‌داری تا نیل به سطح مدیریت وجود پیشرفته نماید تا از اتلاف منابع و استفاده بهینه از آن بیش از پیش موفق‌تر باشد.